

[Gert Petersen]

ningen i medlemslandene, og jo mindre medlemslandet er, jo mere ubehageligt føles det, at man sidder i Europa-Parlament og Ministerråd og drukner i diskussioner om kastanje-creme og analysemetoder for gødning og dørsalg, og hvad ved jeg. Og det gør ikke noget som helst indtryk på mig, at socialister og kommunister har prøvet på ad den vej at klemme nogle bestemmelser igennem omkring dørsalget. Det er opgaver, som skal løses af dette nationale parlament af flere grunde. For det første, fordi det så i langt mindre grad er udtryk for, at man trækker løsninger ned over hovedet på folk, og for det andet, fordi det medfører langt mindre bureaukrati. Det er klart, at når man vil løse sagerne på to planer, både et supernationalt, et overnationalt, og et nationalt, så får man mere bureaukrati.

Der er omkring 10.000-12.000 ansatte i EF-institutionerne i Bruxelles og Luxembourg, og 10.000-12.000 ansatte synes jeg også fremskridtspartiet skulle tænke på, når nu de stemmer mod SFs dagsorden.

Det får mig til at tænke på, at jeg havde en samtale med en højtstående embedsmand i EF-bureaukratiet, som jeg kendte fra hans tid som EFTA-embedsmand, og han mindedes egentlig med lidt vemod antallet af ansatte, da han forlod EFTAs generalsekretariat i 1972. Der var 94, må jeg sige til hr. Jørgen Junior, som er så optaget af bekæmpelse af bureaukrati, der var 94 ansatte. Men der var heller ikke tale om, at man skulle beskæftige sig med kastanje-cremen og mayonaisen og støjniveaue for tårnkraner; det overlod man til de enkelte lande.

Jeg vil godt sige til hr. Erik Holst, som siger, at det her er miljølovgivning, at det kan man godt kalde det, selv om jeg ikke rigtig ved, hvor dørsalget kommer ind i den forbindelse, eller taxametrene, men lad det nu være. Jeg tror mere på den miljølovgivning, som dette folketing gennemfører, og jeg tror ikke, man skal overlade miljølovgivningen til fællesmarkedet. Vi har i øvrigt været ude for klare eksempler på, hvordan miljølovgivning er blevet forringet, fordi fællesmarkedet har blandet sig i sagerne.

Så vil jeg godt sige til sidst til udenrigsministeren, at jeg er enig i, at vi kan udsætte Sydafrikadebatten, til det af SF fremsatte forslag kommer til behandling i næste uge, men jeg savner svar på nogle af de spørgs-

mål, jeg stillede omkring de monetære udligningsbeløb. Det var dette, at man i sin tid havde sagt, at vi kun ville acceptere EF-momsen, hvis disse udligningsbeløb blev ophævet. Vi har stadig væk ikke nogen garanti for, at de bliver ophævet, men man har accepteret EF-momsen. Hvordan er det gået til? Jeg har heller ikke hørt, hvad udenrigsministeren mener om Kommissionens nye notater om den økonomisk-monetære union, hvor man ligefrem taler om harmonisering af momssatser og punktafgiftssatser. Det har man dog ikke været så stærkt inde på tidligere, og jeg ville da egentlig godt have udenrigsministerens kommentar hertil.

Og så skal jeg sige til allersidst, at jeg er ikke ude på at synke ned i gelé og kastanje-creme, men jeg ville gerne have hindret, at udenrigsministeren og de stakkels mennesker, som har med EF at gøre, skal synke ned i slige sager. Jeg havde én betænkelighed ved at stille dette dagsordensforslag. Det var, at hvis det blev vedtaget, ville det måske føre til en vis styrkelse af EF, fordi der ville blive bedre tid til at beskæftige sig med mere væsentlige ting end alt det pjat, som man bruger tiden til. Men bevares, EF kan fortsætte hermed. Jeg ville da gerne fritage den danske befolkning for de byrder, der ligger i alt det her, men hvis EF vil fortsætte med det, er jeg helt overbevist om, at det blot øger upopulariteten omkring EF, og så er det med til at gøre EF endnu mere fremmed for befolkningen, end tilfældet er i dag. Til lykke med det.

Fuglsang (DKP):

Da hr. Ib Nørlund på grund af det, der kaldes offentligt hverv, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger.

Bl. a. hr. Jørgen Junior gik noget i rette med samme hr. Ib Nørlund, fordi denne havde draget EFs positive virkninger for en stor del af befolkningen i tvivl, men var ikke netop fiskeriministerens redegørelse for fiskeriets konkrete situation i øjeblikket udtryk for, at dansk fiskeri aldrig har været stillet over for så store vanskeligheder som netop i øjeblikket? Når man på den baggrund afkræver EF-modstandere alternativer til EFs politik, var så denne redegørelse for EFs holdning til dansk fiskeris problemer ikke udtryk for, at EFs politik her som på andre områder i